

til land. I Island, Finland, Holland og Italien er gyldighedstiden 5 år, medens der ingen tidsbegrænsning er i Sverige, Tyskland og Frankrig. I Norge er gyldighedstiden for nylig forhøjet fra 5 til 10 år, og i England er den 3 år.“

I sin fremsættelsestale udtalte *justitsministeren* om samme spørgsmål bl. a.:

„Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til forslaget, kan politiet efter færdselslovens § 18, stk. 7, til enhver tid tage et førerbevis tilbage, når indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for at få udstedt førerbevis. I tilslutning til denne bestemmelse hedder det i førerbevisbekendtgørelsen fra 1958 § 30, at politiet, hvis der er grundet tvivl om, hvorvidt førerbevisindehaveren fortsat er i besiddelse af fornøden kørefærdighed eller har det fornødne kendskab til de vigtigste færdselsregler, kan nægte at udlevere førerbeviset på ny, medmindre den pågældende består en fornyet førerprøve, herunder teoretisk overhøring.

En overtrædelse af færdselsloven vil ofte indicere, at føreren ikke er fuldt fortrolig med at føre motorkøretøj eller ikke har det fornødne kendskab til eller den nødvendige forståelse for færdselsreglerne. Der vil derfor være grundlag for at indkalde vedkommende til en orienterende førerprøve. Bestemmelsen har imidlertid ikke været anvendt ret hyppigt i praksis, men bør i tilslutning til den foreslåede udvidelse af førerbevisernes gyldighedstid udbygges således, at politiet instrueres om ved behandlingen af færdselssager at underkaste de enkelte sager en bedømmelse ud fra det kriterium, der er nævnt i bestemmelsen. Hvis den begåede forseelse herefter tilsiger det, bør føreren aflægge en orienterende førerprøve. Bestemmelsen vil derved få en væsentlig special- og generalpræventiv betydning.“

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget gav alle ordførere tilslutning til forslaget, idet flere ordførere dog samtidig tog forbehold med hensyn til enkelte af lovforslagets bestemmelser.

Såvel *Per Møller* (V) som *Else-Merete Ross* (RV) udtrykte betænkelighed ved forslagets bestemmelse om førerbevisernes gyldighedstid, idet de ikke følte sig overbevist om, at det ville være forsvarligt at fastsætte gyldighedstiden helt til det 70. år. Fra *Per Møllers* side blev endvidere taget forbehold om hensigtsmæssigheden ved at lovfæste to hastighedsgrænser for lastvogne og lastvognstog med kun 10 *kms* forskel på grund af den risiko, der efter hans opfattelse ville være forbundet med deraf følgende langvarige og langstrakte overhalinger.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, til hvilket forslag til færdselslov for Grønland ligeledes henvistes (se nærmest efterfølgende sag).

Efter en indgående behandling af lovforslaget afgav udvalget